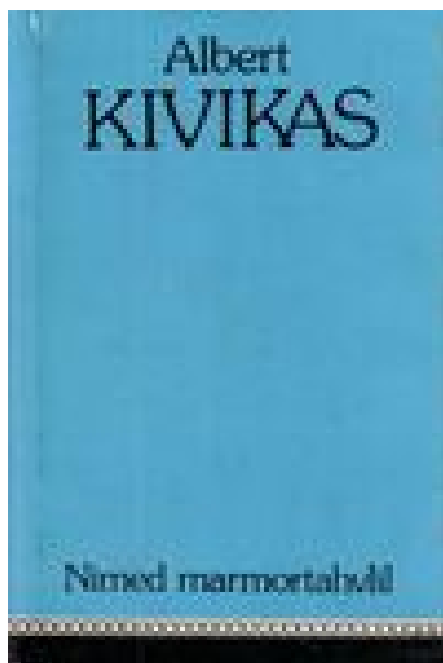

Nimed marmortahvilil

Albert Kivikas

Download now

Read Online ➞

Nimed marmortahvlil

Albert Kivikas

Nimed marmortahvlil Albert Kivikas

Romaan «Nimed marmortahvlil» kujutab kooliõpilaste-vabatahtlike sõjameheteed Vabadussõja aastail. Teose keske tegelase Henn Ahase kaudu on näidatud ka tolleaegse noorsoo ideelisi otsinguid, nende kõikumist kahe vastandliku ideoloogia, rahvosluse ja sotsialismi vahel.

Nimed marmortahvlil Details

Date : Published (first published 1936)

ISBN : 9785450014890

Author : Albert Kivikas

Format : 352 pages

Genre : Fiction

 [Download Nimed marmortahvlil ...pdf](#)

 [Read Online Nimed marmortahvlil ...pdf](#)

Download and Read Free Online Nimed marmortahvlil Albert Kivikas

From Reader Review Nimed marmortahvilil for online ebook

Anny says

1. ja 2. osa

Raamat osutus oodatust põnevamaks. Vahepeal pikad kirjeldused peaosalistest väsitavad aga muidu väga põnev ja huvitavalt kirjutatud Eesti ajalooline lugu. Olustikku on hästi tabatud ja tunded ehedad.

1. osa koolipoiste vabadussõtta minekust

2. osa Ahase elu kirjanikuna ja Eesti kirjanike elu sõja ajal. Väga isamaaline ja patriootlik raamat.

1. osa on ka filmina olemas ja korduvalt nähtud.

Eero Jakobson says

Kohustuslik kirjandus Eesti 100 juubeliaastal. Hoopis teistmoodi kui film, nii et kes filmi on näinud, tasub kindlasti ka raamat ette võtta.

Oskar says

Juba kolmandat korda tegin ma kaasa Vabadussõja lahingutee koos teise rühma õppursõduritega.

Kaasvõitlejateks rühmaülem Käsper, kuulipildur Tääker, vaikne Martinson, paks Miljan, pikk Konsap, väike Mugur, "patsifist" Kohlapuu ja muidugi igavene kahtleja Henn Ahas. Iga korraga on see teekond läbi talvise Lõuna-Eesti Valga suunal mulle hakanud aina enam hinge minema. Täielikult on kadunud esmakordsel lugemisel mind vallanud patriootlik vaimustus omade võitude üle ning pime viha enamlaste vastu. Jäänud on ainult nukker tõdemus, et Liiva-Annus ei hooli punasest või valgest käesidemest, tema jaoks oleme me kõik võrdselt hallis sõdurisinelis.

Eesti kirjanduspõllul on lausa kurikuulsaks saanud Anton Hansen Tammsaare epopöa jagamine viieks erinevaks kokkupõrkeks ("Inimene vs. Maakamar", "Inimene vs. Onuke pilve peal" jne.). 1936. aastal ilmunud Albert Kivikase romaan "Nimed marmortahvilil" koosneb kolmest osast, mida samuti võiks jagada erinevateks lahinguväljadeks.

Raamatu esimene osa räägib võitlusest Ahase hinge näriva **Kahtluseussiga**. Kõik Ahase klassivennad on juba oma maailmavaatelse valiku teinud ja tänu sellele oskavad ka uues 1918. aastal detsembris tekkinud olukorras poolt valida. Ahase jaoks on valik punase ja valge ideoloogia vahel vägagi keeruline. Tema viletsat kandikohta pidav isa ootab punaväe tulekut nagu jumalaõnnistust, kuna loodab arusaamatul põhjusel mõisamaade jagamist kehvikute vahel. Samuti on Ahase töolisest vanem vend liitunud punaarmee, et võidelda *vereimejatest buržuide* vastu. Oma otsustamatuse tõttu ei astu Ahas koos klassivendadega vabatahtlikult rahvaväkke, vaid satub pooljuhuslikult hoopis oma isatallu Viljandimaal. Kodutalus olles praeb ta paar nädalat omas mahlas. Lõpuks jõuavad Ahaseni kuuldused, et tema koolivendade polk on Viljandisse toodud ja ta otsustab lõpuks suurte kahtluste kiuste nendega liituda.

Ahase otsuse taga ei ole võit Kahtluseussi üle ja lõpuks tehtud valik sotsialismi ja rahvusluse vahel. Teda sunnib relva kätte haarama häbi- ja kohusetunne oma klassivendade ees. Ajutise Valitsuse värsket lubadust mõisamaad punaste vastu sõdivate eestlaste vahel ära jagada kasutab Ahas pigem ettekäände ja eneseõigustusena oma kehvikust isa ees. Kokkuvõttes lõppeb romaani esimese osa konflikt Ahase poolt läbi viidud "viivituslahinguga". Kahtluseuss on küll korraks sunnitud Ahase hingest taanduma, kuid suudab end

peatselt uuele pealetungile asutada.

Teises osas võitleb kogu teine rühm **Surmahirmuga**. Alguses poisse vallanud patriootlik meeleolu ja sõjavaimustus kaob esimestes lahingutes. Poisid taganevad paanikas juba enne vaenlasega lahingukontakti asumist ning hirmu tuntakse isegi põllul nähtud sõnnikuhunnikutest koosnenud "punaste aheliku" ees. Surmahirm vaevab Ahast pidevalt ning esimestel nädalatel ei julge ta isegi öösiti uinuda kartes vastaste öist pealetungi.

Iga järjekordne paaniline põgenemine lahingust tekitab poiste ja rühmaülema Käsperi vahel tõsise konflikti ning algab vastastikku süüdistuste pildumine. Lõpuks aitab Surmahirmu vastu võidelda ainult häbitunne, mida plagajad tunnevad oma rühma- ja rindekaaslaste ees (*"Aga mina sattusin esimesena paanikasse, mul on praegu nii häbi, et..." vastas Ahas, kellel oli peagu nutt varaks. "Aga teate, poisid, on, mis on, tulgu, mis tuleb, aga mina enam ei jookse! Ennem suren, kui teist korda veel niisugust alandust ja häbi tunda!"*).

Romaani kolmandas osas ja tegelikult kogu teose vältel toimuvad "murdelahingud" **Ebainimlikkuse** pealetungi vastu. Iga nädalaga hakkab surmahirm asenduma vaikselt surmapõlgusega. Järjepanu tabab poisse lausa enesehävituslik soov tungida vastastega võitlusesse ning tõestada nõnda enesele ja teistele oma mehisust (Konsap ründab näiteks üksinda punaste mehitatud valveposti). Samuti on nad tasapisi muutumas lahingus tuimalt ja mehaaniliselt toimivateks tapariistadeks (*"Õieti ei olnud ta enam mingi ise, vaid ainult üks osa sellest mürisevast surmakülvajast, kellele ta oma väriseva elu eest ohverdas lindi lindi järel..."*).

Ebainimlikkuse pealetungi kontrastsemaks näiteks on Kohlapuu muutumine veendunud patsifistist ja humanistist hullunud inimesetapjaks. Kohlapuu keeldub romaani alguses põhimõtteliselt inimese pihta laskmast (*"Enamlased ei ole mulle midagi teinud, miks peaksin ma neid laskma!"*), kuid lahingute käigus saab temast oma rühmast esimene vaenlase tapja ning vabatahtlik sõjavangide hukkaja. Erilist viha ja põlgust tunneb ta hiinlaste vastu, kes on saadetud siia eestlastega sõdima ja nõnda kommunistlikule maailmarevolutsioonile teed sillutama (*"No ütle siis, kas on õige, et tullakse siia teostama sotsialistlikku korda just niisuguste tõbrastega, rumala massiga, kes sellest ise mitte midagi ei tea? Sotsialistliku korra teostamine nõuab ühelt rahvalt kõrget hariduslikku tasapinda. Aga hakata seda loomade kaudu teostama, ei, kurat, see minu hinge küll ei mahu! Siis sihukestel hiinlastel, kes pole sigadest palju kõrgemal, on õigus maailmas püssi kanda ja tulla siia tapma haritud inimesi! No ütle, kas siis rumal mass peab tulevikus valitsema maailma, mitte vaim, nagu õpetavad kõik suured filosoofid?"*).

Hoolimata sellest, et Kohlapuu on üks vähestest sõjateel ellu jäävatest teise rühma liikmetest on ta ainus, kes kaotab sõja Ebainimlikkuse vastu. Ahas mõistab oma lahingutee lõppedes, et tegelik sõda ei käigi punase ja valge maailmavaate vahel, vaid enda inimliku näo säilitamise eest ning see sõda kestab edasi ka peale relvade vaikimist.

Teisi minu arvustusi saate lugeda blogist aadressil:

<http://kirjanduslikpaevaraamat.blogspot...>

Kaido says

One of the Estonian history based novels about our Independence War in 1918-1920. Tells the story of schoolboys who believed that it is possible to free Estonia .

Triinu says

Tutvustuse leiab blogist <https://triinuraamatud.wordpress.com/...>

Ann says

Good book even though it got confusing at time due to the names being so similar...

Naatan Tammik says

Mulle hakkas veidi pinda käima see, kui tihti öeldakse selles romaanis lauseid, mis algavad sõnaga "Poisid, ...", kuid ma ei saa tegelasi selles süüdistada. Muidu soliidne raamat.

Iris Kreen says

Algul ei saand vedama, hiljem ei saand pidama.
